

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1007/2019
03.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Манојловић Андрић, Добриле Страјина, Слађане Накић Момировић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца Општине Лебане, коју заступа Општинско правобранилаштво, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Боривоје Коцић адвокат из ..., ради конституисања службености, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2613/18 од 09.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2613/18 од 09.10.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2613/18 од 09.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану П 1000/17 од 06.02.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и у корист катастарских парцела ... и ... КО ... као повласног добра са правом коришћења тужиоца конституисано право сталне службености пролаза канализационих цеви у правцу север-југ, у дужини од 15,45м, ширини од 1,5м и дубини од најмање 1м, преко источног дела катастарске парцеле ... КО ... као послужног добра у својини туженог ради спајања канализационе мреже, што је тужени дужан признати и трпети да се код Републичког геодетског завода - Службе за катастар непокретности Лебане ово право сталне службености пролаза канализационих цеви упише у корист повласног а на терет послужног добра, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 230.832,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2613/18 од 09.10.2018. године, ставом првом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лебану П 1000/17 од 06.02.2018. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, иста пресуда је преиначена у другом ставу изреке тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом тужени је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Према наведеној одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Из ове одредбе произилази да се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права. Због тога Врховни касациони суд, приликом оцене њене дозвољености, није разматрао наводе ревизије о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка.

Осталим наводима не оправдава се потреба за одлучивањем о изјављеној ревизији у смислу члана 404. став 1. ЗПП. У конкретном спору не постоји правно питање које би требало размотрити у интересу равноправности грађана или у општем интересу, нити је одлучивање неопходно у циљу уједначавања судске праксе - уз ревизију нису приложене правноснажне судске одлуке којима је одлучивано другачије у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима. Одредба члана 8. став 2. Закона о експропријацији, на коју се тужилац позива у ревизији, не искључује установљавање службености постављања канализационих цеви одлуком суда, у складу са одредбама Закона о основама својинскоправних односа, тако да не постоји ни потреба за новим тумачењем права.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора означена у тужби износом од 10.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за дозвољеност ревизије у смислу наведене одредбе.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић